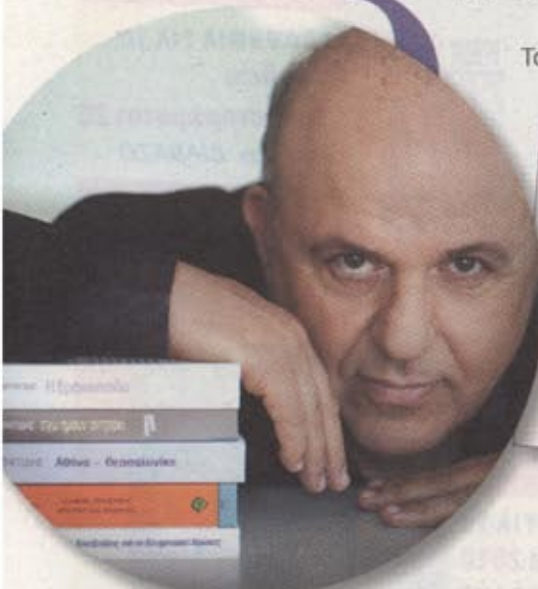

Νίκος Μουρατίδης

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΥΡΙΑΝΟΥ

για πριν, γράφτηκε στην γραφομηχανή. Τώρα πια γράφω στον υπολογιστή.

Όταν γράφεις απευθύνεσαι νοερά σε κάποιο κοινό ή πρόσωπο; Όχι ποτέ. Αυτό το

κάνω μετά, στην ανάγνωση. Διαβάζω το χειρόγραφο τρεις-τέσσερις φορές και με άλλη οπτική.

Γιατί δημιούργησες τις εκδόσεις «Τετράγωνο»; Πρώτον για να έχω μια δουλειά για τα γεράματα. Δεύτερο για να διαχειρίζομαι ο ίδιος τα γραφτά μου και για να βγάζω νέους συγγραφείς που τρώνε απόρριψη από τους μεγάλους εκδοτικούς οίκους. Την έχω κάνει λαχειο. Μέσα σε οχτώ μήνες έχω βγάλει 12 βιβλία και έχω υπογράψει 20 νέους συγγραφείς, με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον.

Πώς σου ήρθε η έμπνευση για τη «Βραχοκνοίδα»; Επειδή όλος ο κόσμος θέλει να την κάνει και για να βάλω μέσα όλα αυτά τα μικρά πράγματα που με απασχολούν: τηλεόραση, ναρκωτικά, έρωτα, θρησκεία, λεφτά και δεκαετία του '80.

Ποια είναι δηλαδή η κεντρική ιδέα του βιβλίου; Θα σε παραπέμψω σ' αυτό που έγραψαν στη «Βιβλιοθήκη» της «Ελευθεροτυπίας»: «Ο Μουρατίδης παρατηρεί το άθλιο αστικό τοπίο, τις άθλιες ζωές, και θέλει να μας επισημάνει ότι υπάρχει διέξοδος. Προκλητικό μυθιστόρημα, αλλά η πρόκληση θέλει ταλέντο, είναι τέχνη και ο συγγραφέας το πραγματώνει. Τελικά, δεν χρειαζόμαστε μεγάλα σπιτία. Χρειαζόμαστε το απέραντο των χρωμάτων. Την παντοτινή λάμψη του ήλιου και τη δροσιά του αέρα». **■**

Τον θυμάμαι πάντα να γράφει και να διαβάζει. Ο Νίκος Μουρατίδης, φίλος, συμπαραστάτης, βοηθός, συμβουλάτορας (άσχετα αν δεν τον ακούω) εδώ και αιώνες. Πίσω από την εξωστρεφή εικόνα του κρύβεται ένα ευαίσθητο και μορφωμένο παιδί. Η «Βραχοκνοίδα» είναι το μυθιστόρημα που έγραψε και εδώ απαντάει σε 10 ερωτήσεις με το δικό του τρόπο.

Ποιος διάσημος συγγραφέας θα ήθελες να ήσουν; Παλιά ζήλευα τον Καζαντζάκη, τον Τερζάκη, τον Πενιζίκη... αλλά τώρα θα σου απαντήσω ο Χέμινγουεϊ, γιατί —πέρα απ' το έργο του— ζηλεύω τη ζωή που έκανε.

Τι σε ώθησε να γράψεις; Το γεγονός ότι ήθελα να πω κάποιες ιστορίες που δεν χωρούσαν ούτε σε άρθρα, ούτε σε σενάριο.

Ποιες ώρες, με τι τρόπο και με τι μέσον γράφεις; Ας υπάρχει έμπνευση, και γράφω όποτε και όπου θέλεις. (γέλια) Υπήρξε βιβλίο που το έγραφα βράδυ καλοκαιριού, αλλά κι άλλο που βγήκε πρωί. Το «Εγώ ήμουν αντράκι», επειδή γραφόταν κάποια χρό-